

Dosarul nr. 3ra-1140/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – V. Ciumac

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de către Gheorghe Ciobanu și reprezentantul acestuia, avocatul Vasile Josanu,

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de către Gheorghe Ciobanu împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 19 noiembrie 2019, Gheorghe Ciobanu și reprezentantul acestuia, avocatul Vasile Josan, au depus acțiune în contencios administrativ împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că prin ordinul Procuraturii Generale a Republicii Moldova nr. 905-p din 08 iulie 2019 a fost eliberat din funcția de procuror în Procuratura Anticorupție. Ordinul a fost semnat de Procurorul General interimar, Igor Popa, în baza ordinului Procurorului General nr. 13/28 din 10 aprilie 2017 cu privire la stabilirea domeniilor de competență ale adjuncților Procurorului General.

Temei pentru emiterea ordinului cu privire la eliberarea din funcția de procuror în Procuratura Anticorupție a servit cererea de demisie depusă de către reclamant la 05 iulie 2019, în care a fost indicat într-un mod echivoc despre imposibilitatea desfășurării activității în conformitate cu legea și convingerile sale profesionale, impedimente generate de conducerea Procuraturii Generale în persoana lui Eduard Harunjen, precum și presupusul comportament și acțiuni ilegale ale acestuia, deoarece în ultima perioadă de activitate a fost supus

presiunilor și persecutărilor sistematice din partea conducerii Procuraturii Generale.

Reclamantul a remarcat că demisia sa a fost un semn de protest față de interesele personale ale lui Eduard Harunjen, care și le apăra în mod abuziv cu mâna întregului efectiv, acționa în pas cu politicul. La fel, acest pas a fost făcut ca îndemn către toți colegii săi, care se simțeau obstructionați în activitatea profesională, să își dea demisia și să nu participe și să fie complice la ilegalități.

Totodată, Gheorghe Ciobanu a notat că la 11 iulie 2019 a depus cerere de retragere a cererii de demisie din 05 iulie 2019, prin care a solicitat să fie anulat ordinul de demisie din funcția de procuror în Procuratura Anticorupție nr. 905-p din 08 iulie 2019.

Cererea de retragere a cererii de demisie a fost depusă în baza art. 85 alin. (4) din Codul muncii, fiind întemeiată pe declarațiile Procurorului General – Eduard Harunjen din 05 iulie 2019, care a invocat public despre careva pretinse încălcări care puteau atrage răspunderea disciplinară a lui Gheorghe Ciobanu.

La fel, prin cererea din 11 iulie 2019, reclamantul a solicitat inițierea unei anchete de serviciu privind faptele relatate de către Procurorul General, Eduard Harunjen.

În data de 18 iulie 2019, reclamantul Gheorghe Ciobanu a solicitat retragerea cererii din 11 iulie 2019, dat fiind faptul că la 15 iulie 2019 a primit caracteristica din 15 iulie 2019 de la Procuratura Generală cu privire la activitatea în organele procuraturii, potrivit căreia nu au fost depistate acțiuni care ar putea fi considerate ca abuzive, din interes personal sau contrare Codului de etică al procurorului. Pentru exercitarea exemplară a atribuțiilor de serviciu și activitate ireproșabilă în organele procuraturii, Gheorghe Ciobanu în repetate rânduri a fost stimulat de către conducerea procuraturii.

Ulterior, în legătură cu numirea unui nou Procuror General interimar, reclamantul a depus la 04 octombrie 2019 cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea ordinului Procuraturii Generale a Republicii Moldova nr. 905-p din 08 iulie 2019, reiterând în motivarea cererii prealabile circumstanțele expuse în cererea de demisie din 05 iulie 2018. Totodată, a relatat despre refuzul său de a semna declarația din 14 iunie 2019, prin care se solicita înaltelor Foruri Internaționale de specialitate o reacție la „tentativele de subordonare a procuraturii politicului”, precum și despre impunerea și forțarea reclamantului de a depune cerere de demisie.

Prin răspunsul nr. 22-254/19-935 din 18 octombrie 2019, recepționat la 25 octombrie 2019, Procuratura Generală a Republicii Moldova a respins cererea prealabilă depusă la 04 octombrie 2019 și i-a comunicat reclamantului că nu există temeiuri de anulare a ordinului Procuraturii Generale a Republicii Moldova nr. 905-p din 08 iulie 2019.

Astfel, reclamantul a considerat ordinul Procuraturii Generale a Republicii Moldova nr. 905-p din 08 iulie 2019 și răspunsul Procuraturii Generale a Republicii Moldova nr. 22-254/19-935 din 18 octombrie 2019 ca fiind neîntemeiate și pasibile de a fi anulate.

În susținerea ilegalității ordinului de eliberare din funcție, reclamantul a invocat că începând cu 18 iulie 2008 a activat ca procuror, deținând funcțiile de procuror în Procuratura raionului Căușeni, procuror al secției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale din cadrul Direcției exercitarea urmăririi

penale a Procuraturii Generale a Republicii Moldova, procuror în secția investigații financiar-economice și protecția drepturilor omului din cadrul Direcției investigații generale, procuror în Secția control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată din cadrul Direcției control al urmăririi penale și asistență metodică, procuror în secția conducerea urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV din cadrul Direcției exercitarea și conducerea urmăririi penale a Procuraturii Generale a Republicii Moldova și procuror în Procuratura Anticorupție.

Pe parcursul activității sale în organele procuraturii nu a avut sancțiuni disciplinare, ba chiar în repetate rânduri a fost stimulat de către conducerea procuraturii pentru exercitarea exemplară a atribuțiilor de serviciu și activitate ireproșabilă în organele procuraturii.

Totodată, reclamantul a relevat că, începând cu anul 2016, în privința sa au început să fie desfășurate acțiuni de intimidare din partea factorilor de decizie a Procuraturii Generale a Republicii Moldova, în special în persoana lui Eduard Harunjen, care erau îndreptate spre lezarea reputației profesionale și crearea condițiilor insuportabile de muncă, imposibilitatea desfășurării activității în conformitate cu legea și convingerile profesionale.

În cererea de demisie din 05 iulie 2019 a indicat expres că a fost constrâns să depună cererea de demisie, fapt ce denotă lipsa voinței libere privind încetarea raporturilor de muncă, dorind doar a pune capăt disconfortului continuu care persista la locul de muncă, punctul final critic fiind atacurile venite asupra familiei sale.

Reclamantul a menționat că presiunile asupra sa s-au intensificat în special atunci când a refuzat să semneze declarația de tristă faimă a Asociației Procurorilor din 14 iunie 2019 cu un caracter pur politic, care venea exclusiv în susținerea Procurorului General Eduard Harunjen, care se simțea amenințat de schimbul de putere, or, această declarație nu a avut niciun scop nobil sau profesional.

Gheorghe Ciobanu a fost unul din cei patru procurori din cadrul Procuraturii Anticorupție, care au refuzat categoric să semneze declarația, fapt pentru care a fost amenințat de conducerea Procuraturii Generale că vor fi urmări grave și va fi demis din funcție pentru acest refuz și îi va ajunge pe alții din urmă cu referire la alți colegi din Procuratura Anticorupție, care au fost demiși arbitrar. Dealtfel, aceste circumstanțe au fost vociferate și în cadrul conferinței de presă susținută de reclamant la 08 iulie 2019.

În opinia reclamantului, este un fapt notoriu, despre care s-a scris în mai multe surse mass-media, că pentru semnarea la 14 iunie 2019 a declarației Asociației Procurorilor de către 612 procurori din cei 637 au fost organizate ședințe, în cadrul cărora procurorii au fost obligați să semneze această declarație, fiind chemați chiar și cei ce se aflau în concedii sau implicați în alte activități. O bună parte dintre aceștia nu au vrut să o semneze, însă au fost intimidați atât direct, cât și voalat.

Exprimarea îngrijorărilor față de acțiunile Procuraturii Generale a Republicii Moldova, prin declarația din 17 iunie 2019, semnată inclusiv și de către reclamant, a adus mai multe presiuni și chiar bănuieli că cei care nu se aliniau indicațiilor Procurorului General erau urmăriți de persoane necunoscute.

Declarația numită a fost adresată Procuraturii Generale și președintelui Consiliului Superior al Procurorilor, în textul acesteia au fost exprimate grijile vis-a-vis de acțiunile Procuraturii Generale a Republicii Moldova în privința colegilor din Procuratura Anticorupție și s-a solicitat de a face publice circumstanțele demiterii Procurorului șef a Procuraturii Anticorupție.

Astfel, punctul și circumstanța finală, de care a fost silit reclamantul să depună cererea de demisie a fost începutul unor atacuri asupra familiei sale, și anume asupra fiului, care s-a început de la un incident în trafic în care a fost implicat fiul și unde ultimul a avut statut de victimă, caz care în prezent este diferit justiției.

Acest caz a fost folosit la acea etapă de către Procurorul General într-un mod schimonosit și ca un instrument de presiune a reclamantului.

Dovada faptului că declarațiile făcute în presă de către Procurorul General, Eduard Harunjen, vis-a-vis de acest caz nu corespundeau adevărului și erau folosite ca instrument de presiune servește și faptul că la 11 iulie 2019, reclamantul a depus cerere de retragere a cererii de demisie și a solicitat inițierea unei anchete de serviciu în privința sa, ca urmare a unor acuzații grave din partea Procurorului General.

În opinia reclamantului, este evident că învinuirile ce i-au fost aduse nu au avut substrat factologic și au fost folosite doar cu scop de intimidare și presiune, fapt ce rezultă și din caracteristica pozitivă eliberată de Procuratura Generală a Republicii Moldova la 15 iulie 2019, precum și faptul că în privința sa nu au fost inițiate careva anchete de serviciu.

Mai mult ca atât, ulterior, Procurorul General a declarat într-un comunicat de presă că bănuielile de implicare a lui Gheorghe Ciobanu în dosarul fiului său nu s-au adevărit. Însă, acest fapt a fost constatat personal de către Procurorul General, dar nu în cadrul unei anchete de serviciu.

Finalmente, cu referire la termenul de depunere a cererii prealabile, reclamantul a menționat că în ordinul nr. 905-p din 08 iulie 2019 nu a fost indicat termenul și modul de contestare, prin urmare depunerea cererii prealabile poate fi efectuată în termen de un an de zile de la comunicarea actului administrativ individual, fapt ce denotă respectarea procedurii prealabile.

Totodată, Gheorghe Ciobanu a considerat că a respectat termenul de adresare în instanța de judecată, deoarece potrivit art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel, care începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. La caz, termenul de adresare în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ a început să cursă de la 25 octombrie 2019, când i-a fost notificat răspunsul la cererea prealabilă.

Reclamantul Gheorghe Ciobanu a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea ordinului Procuraturii Generale a Republicii Moldova nr. 905-p din 08 iulie 2019 cu privire la eliberarea sa din funcția de procuror în Procuratura Anticorupție, anularea răspunsului Procuraturii Generale a Republicii Moldova nr. 22-254/19-935 din 18 octombrie 2019, prin care s-a respins cererea prealabilă; restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru perioadă de

absență forțată de la muncă începând cu 09 iulie 2019 și până la restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 24 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Gheorghe Ciobanu (f.d. 50, 55-55 recto-verso).

La 24 martie 2020, Gheorghe Ciobanu a depus prin intermediul oficiului poștal la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, apel nemotivat (f.d. 52, 54). La materialele cauzei lipsesc înscrisuri din care ar putea fi constatat momentul când a fost notificată apelantului copia hotărârii motivate. Motivarea apelului a fost depusă în data de 13 iunie 2020 la Curtea de Apel Chișinău (f.d. 62-73).

Astfel, instanța de recurs constată că la demararea căii de atac în ordine de apel, Gheorghe Ciobanu a respectat modul și termenul de atac instituit la art. 232 din Codul administrativ.

Prin decizia din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul lui Gheorghe Ciobanu împotriva hotărârii din 24 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 175, 176-188).

În consolidarea soluțiilor, prima instanță și instanța de apel au constatat legalitatea ordinului Procuraturii Generale a Republicii Moldova nr. 905-p din 08 iulie 2019 cu privire la eliberarea lui Gheorghe Ciobanu din funcția de procuror în Procuratura Anticorupție, deoarece la baza emiterii acestui ordin a stat cererea personală a angajatului depusă la 05 iulie 2019 (f.d. 14).

Din acest considerent, instanțele inferioare au considerat că în condițiile speței emitentul actului administrativ nu urmează că probeze legalitatea acestuia, deoarece eliberarea lui Gheorghe Ciobanu din funcția de procuror în Procuratura Anticorupție a avut loc la în baza cererii de demisie motivate depuse benevol la 05 iulie 2019.

La fel, instanțele au apreciat ca declarativ argumentul lui Gheorghe Ciobanu precum că a fost viciat consimțământul său la depunerea cererii de demisie din 05 iulie 2019, or, acest argument este combătut însăși prin acțiunile reclamantului, la 18 iulie 2019 a depus care de retragere a cererii din 11 iulie 2019 cu privire la retragerea cererii de demisie depusă la 05 iulie 2019.

Din conținutul cererii din 18 iulie 2019 cu privire la retragerea cererii din 11 iulie 2019, prin care Gheorghe Ciobanu a solicitat anularea ordinului de demisie nr. 905-p din 08 iulie 2019, se reflectă fără echivoc motivul depunerii cererii de demisie, care din spusele acestuia a avut o formă sinceră de protest, fără ascunderea unor acțiuni ilegale din partea sa sau pentru a se manifesta (f.d. 18), fapt ce denotă lipsa unui viciu de consimțământ a lui Gheorghe Ciobanu la depunerea cererii prin care a solicitat încetarea raporturilor de muncă.

Prin urmare, argumentul cu privire la faptul că în speță încetarea raporturilor de muncă este încadrată în categoria demisiilor psihologice, nefiind o manifestare liberă de voință prin care Gheorghe Ciobanu a dorit să înceteze raporturile de muncă, urmează a fi apreciat dubios, din moment ce însăși acțiunile și invocările acestuia în cererile din 05 iulie 2019 și 18 iulie 2019 demonstrează intenția lui Gheorghe Ciobanu de a pleca benevol și nesilit de nimeni din organele procuraturii.

La 16 iulie 2021, Gheorghe Ciobanu a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate și hotărârii din 24 februarie 2020 a Judecătoriei

Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii, în sensul formulat în cererea de chemare în judecată (f.d. 190).

La 13 octombrie 2021, Gheorghe Ciobanu și reprezentantul acestuia, avocatul Vasile Josanu, au depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 199-212).

În motivarea recursului, în esență, a reiterat temeuri de fapt și de drept similare celor invocate în cererea de chemare în judecată și concluziile instanței de apel, apreciind că soluțiile instanțelor inferioare nu sunt motivate și nu sunt bazate pe prevederile legale.

În opinia recurentului și reprezentantului acestuia, memoriul deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe nu conține motivele instanțelor de respingere a probelor administrate de reclamant în susținerea poziției sale procesuale și din ce considerent instanțele le-au apreciat ca nepertinente. Mai mult ca atât, instanțele inferioare au respins în mod declarativ și formal toate argumentele invocate de către Gheorghe Ciobanu în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Recurentul a menționat că declarațiile Procurorului General, Eduard Harunjen, expuse în spațiul public nu au constituit pentru instanțele inferioare nici măcar o prezumție privind existența unui viciu de consimțământ și existența presiunilor exercitate asupra lui Gheorghe Ciobanu privind depunerea cererii de demisie.

Respectiv, interpretarea eronată a prevederilor referitoare la sarcina probațiunii au dus instanțele inferioare la adoptarea unei soluții greșite.

Conform avizului de recepție a corespondenței DS8005559155AS, Curtea Supremă de justiție a notificat intimății Procuraturii Generale a Republicii Moldova copia recursului motivat depus de Gheorghe Ciobanu și reprezentantul acestuia, avocatul Vasile Josanu, împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, explicându-i dreptul de a depune referință. Însă, până la examinarea admisibilității recursului, intimata nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință în care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost adoptat și pronunțat la 23 iunie 2021 (f.d. 175). Potrivit extrasului din poșta electronică cu adresa „liliana.matei@justice.md”, copia dispozitivului deciziei Curții de Apel Chișinău a fost notificată electronic participanților la proces în data de 25 iunie 2021 (f.d. 189). La 16 iulie 2021, Gheorghe Ciobanu a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs nemotivat (f.d. 190).

Conform avizelor de recepție a corespondenței DS8005411316AS și DS8005411317AS coroborate cu informația publică plasată pe pagina web a ÎS „Poșta Moldovei” la rubrica „serviciul on-line de urmărire a expedierii (Track

& Trace)” [<https://posta.md/ro/tracking?id=DS8005411316AS%20> și <https://posta.md/ro/tracking?id=DS8005411317AS%20>], copia deciziei motivate a instanței de apel a fost notificată recurentului Gheorghe Ciobanu și reprezentantului acestuia – avocatului Vasile Josanu la 08 octombrie 2021 și respectiv la 24 septembrie 2021 (f.d. 193 și 194).

La 13 octombrie 2021, Gheorghe Ciobanu și reprezentantul acestuia, avocatul Vasile Josanu, au depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului (f.d. 199-212).

În atare circumstanțe, completul ajunge la concluzia că recurentul și reprezentantul acestuia s-au conformat prevederilor legale stipulate la art. 245 din Codul administrativ privind modul și termenul de depunere a recursurilor.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. În acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă a statuat că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Gheorghe Ciobanu și reprezentantul acestuia, avocatul Vasile Josanu, este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Gheorghe Ciobanu și reprezentantul acestuia, avocatul Vasile Josanu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh